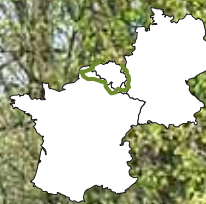


Fietsen door groene valleien



Maak je graag een lange fietsreis over rustige paden door het groen? In het buitenland, maar toch ook niet te ver weg, zodat je geen ingewikkelde constructies nodig hebt om je fiets aan de start te krijgen? Eén oplossing: de Groene Valleienroute. Een 'klassieker' die zijn waarde al vele malen bewezen heeft.

→ Tekst en foto's Robertien en Wouter Bazen





Faïence gevel in Dèsvres.



De Porta Nigra in Trier.



Langs de Rursee in de Eifel.

(Frans) Vlaanderen

Voor ons Nederlanders start de route in *Sluis*, Belgen kunnen starten in Brugge of Diksmuide. We gebruiken immers de LF 1 Noordzeeroute als aanloop richting Opaalkust. Via de zeer toepasselijke Grensstraat in het piepkleine *Oost-Cappel* verlaten we het vlakke Vlaanderen en rijden we het Franse Flandres binnen. Vanaf dan is het golvend met hier en daar een pittig klimmetje, zoals bij *Watten*. We passeren het oorlogsmuseum Le Blockhaus, een bunker met allerlei ouderwets wapentuig. In de kleine dorpjes met heerlijke namen komen we overal karakteristieke 'estaminets' tegen. De zee zien we pas terug bij het badplaatsje *Wimereux*. Langs de kust fietsen we verder naar *Boulogne-sur-Mer*, bekend om zijn vissershaven en zijn oude centrum. Napoleon staat er op een reusachtige toren te staren naar Engeland. Zijn overtocht mislukte, maar onze tocht kan nu echt beginnen. Wij draaien onze fiets en richten onze blik resoluut naar het binnenland.

Keep right

Het eerste stadje op onze weg door de Boulonnais is *Dèsvres*, beroemd om zijn aardewerk. Daarna volgen we het fraaie riviertje de Course. De weg is rustig maar kennelijk komen hier nog geregeld slaperige Engelsen langs, getuige het opschrift 'keep right'. *Montreuil-sur-Mer* ligt op een bergje maar de zee is niet meer te zien. De jeugdherberg ligt in een kasteel! In een half uur lopen we over de muren rond het stadje en genieten we van de mooie uitzichten. Onze volgende gids is de Canche, een rivier die vroeger de grens vormde tussen Frankrijk en

de Nederlanden. *Hesdin* is een aardig plaatsje. Na Vieil Hesdin volgen we het alternatief, met wat klimmetjes naar *Frévent*, maar wel rustiger dan de D340. De Lindenlaan bij het kasteel in *Lingereuil* is imposant.

Er zitten overal wel een paar vissers en je zou er bijna zelf een lijntje willen uitgooien.

Artois

Arras bereiken we langs rustige wegjes. Na het beekje de Gy komen we in de Rue au delà de l'Eau, een naam die klinkt als een gedicht. We steken een paar drukkere wegen over en komen op een jaagpad langs de Scarpe vlak bij het centrum. Zowel Arras als de vlakbij gelegen steden Cambrai en Douai hebben een 'Belgische' uitstraling. Niet onlogisch, ze behoorde oorspronkelijk alle drie tot de Zuidelijke Nederlanden. Het is er meestal gezellig druk. We verlaten de stad langs een jaagpad en fietsen alweer door een verrassend rustig gebied met riviertjes, kanalen en moerassen. Er zitten overal wel een paar vissers en je zou er bijna zelf een lijntje willen uitgooien. Wat ziet het hier totaal anders uit dan wanneer je met de auto door de Artois jakkert op weg naar het Zuiden! *Arleux* is de knoflookhoofdstad van Frankrijk: een straatje is er geheel

gevuld mee. Er hangt een bord met een tekst in het Picardisch: "De knoflook is goed bij vader Caudron en je krijgt hier waar voor je geld". Er is ook een Miss Knoflookverkiezing, die ongetwijfeld beklonken wordt met een smakelijke zoen...

Flamiche de Maroilles

Het volgende gebied voor onze wielen is het Parc Régional d'Avesnois, met een fraai heuvel landschap. De huizen zijn gemaakt van mooie baksteentjes. We slapen in een chambre d'hôtes, de Chaiserie of de Stoelenfabriek. Deze was door een ontslagen werknemer in brand gestoken maar is als gastenverblijf weer opgebouwd. Er staat hier op elk dorpsplein wel een fraaie muziek- of danskiosk maar ik heb ze nooit in gebruik gezien. Een beroemd streekgerecht is de Flamiche de Maroilles, een soort kaaspizza. We rijden langs een groot bos waar het zomers bij warm weer aangenaam koel kamperen is. Ooit hebben we hier een hout-hackersfeest meegemaakt: met kettingzagen werden in hoog tempo sculpturen uit blokken hout getoverd. Het stadje *Avesnes* ligt wat hoger en heeft enkele winkels. Achter het stuwmeer Lac du Val Joly steken we een kort stukje door België. In *Cendron* startte het Geallieerde Leger in 1944 de bevrijding van het land. Behalve een standbeeld heb je nog een viskwekerij en een café dat meestal dicht is.

Thiérache

We zijn in de Franse Ardennen beland en dat merken we. Typisch voor de Thiérache zijn de vele versterkte kerkjes en boerderijen. Die moesten in de 16^{de} eeuw bij gebrek aan steden of forten in de buurt de bevolking beschermen tegen Franse veroveringsacties. Vooral *Signy l'Abbaye* is de moeite waard. Ten zuiden van het stadje ligt een mooi bos waar je zelfs kan boomwandelen.

We fietsen even langs het Canal des Ardennes en daarna op een heuvelrug langs de Aisne. In



Op elk dorpsplein een kiosk.



Flamiche de Maroilles.



Panorama op de vallei van de Aisne in Voncq.



Langs de Moezel.

Voncq ontdekken we een mooi uitzichtpunt. Na wat klimmetjes arriveren we in *Grandpré*. Daar genieten we volop van onze favoriete chambre d'hôtes, annex table d'hôtes: *Domaine Montfix*, gevestigd in een grote boerderij. Vooral de maaltijd is een belevenis. Iedereen zit bij elkaar in de grote 'eetzaal' en er wordt heerlijk Frans geschranst.

Op naar de Maas

Om door te steken naar de Maasvallei gaat het wat meer op en af. Bij *Romagne-sous-Montfaucon* komen we vlakbij één van de grootste Amerikaanse begraafplaatsen, een indrukwekkende plek. *Dun-sur-Meuse* is een stadje dat ooit een bolwerk was langs de rivier, maar na een of andere oorlog is het volledig ontmanteld. Wie vindt dat het welletjes geweest is, kan van hieruit langs het jaagpad van de Maas helemaal vlak naar Namen, Luik of Maastricht fietsen. Maar als je tijd hebt zou dat jammer zijn, want de Groene Valleienroute heeft nog heel wat in petto. Om te beginnen *Montmédy*, een aardig stadje met een camping en een gîte boven bij de citadel. Omdat hier drie fietsroutes samenkomen is het vaak een gezellig plek om ervaringen uit te wisselen met andere fietsers.

Op naar de Moezel

We rijden nu eerst Belgisch Luxemburg en daarna het Groothertogdom Luxemburg door, het zwaarste gedeelte van de route. In feite fietsen we langs de rand van de Ardennen, wat vooral mooie panorama's richting het zuiden oplevert. Bij *Clemency* steken we de grens over met het kleinste Beneluxbroertje. De auto's rijden er opvallend harder dan in Frankrijk of België, maar gelukkig voert de route meestal over autovrije wegen. We passeren niet ver van de hoofdstad, een ommetje is geen probleem.

Er zijn in deze regio wel nauwelijks B&B's of goedkopere hotels, maar eens in Duitsland is dat helemaal anders. Logisch, we hebben een flinke duik genomen naar de overbekende maar oh zo mooie vallei van de Moezel. In het dorpje *Nittel* hebben we verschillende keren heerlijk geslapen na enkele glazen lokale wijn. Jammer dat je op de fiets geen voorraadje kan meenemen. *Trier* is een bijzondere stad, 2.000 jaar geleden kwamen Romeinse toeristen al naar het badhuis en de Porta Nigra kijken. Vandaag kan je er goed doorheen fietsen, met veel vrije paden en voldoende bordjes om de weg te vinden.

In Heimbach pikken we de Rur op, onze nieuwe gids voor het laatste gedeelte van de tocht.

Kyll, Urft, Rur

Even voorbij Trier is het tijd om noordwaarts te draaien, de vallei van de Kyll in. Die volgen we stroomopwaarts, wat voor ons klimwerk betekent. Maar hoewel de heuvels van de Eifel hoger zijn dan die van de Ardennen, is de route minder zwaar omdat de rivierdalen geleidelijk omhoog gaan. Bovendien is vrijwel de gehele route autovrij en goed bewegwijzerd, wat het hier aangenaam fietsen maakt. Wie wil kan de pittigste helling tussen Erdorf en Kyllburg trouwens makkelijk met de trein overbruggen. Bij *Stadtkyll* verlaten we de Kyll om bij *Schmidt-heim* het hoogste punt van de route te bereiken.

Daarna gaat het geleidelijk omlaag door de vallei van de Urft. *Blankheimerdorf* ligt aan de route, maar iets lager ligt Blankenheim met een schitterende jeugdherberg in een oud kasteel. Vanaf *Gemünd* rijden we door Vogelsang, het oude militaire oefenterrein van het Belgische leger. Even later staan we aan de uitgestrekte Rursee en in *Heimbach* pikken we de Rur op, onze nieuwe gids voor het laatste gedeelte van de tocht. Eindigen doen we met een vrij vlak rivierenlandschap vol aardige Duitse stadjes. In *Roermond* hebben we een likeurtje bij de koffie verdiend. Van de ober krijgen we er een gratis weetje bovenop: de 'Mond' in Roermond verwijst niet naar de monding van de Rur in de Maas, want in de 14^{de} eeuw werd de rivier kunstmatig 7 km richting de stad verlegd. Het zou verwijzen naar een 'verstevigd bouwsel' dat er ooit gestaan heeft. Zo leert een vakantiefietser overal wat bij!

Europafietsers

Deze Nederlandse vrijwilligersvereniging heeft in de loop der jaren een mooie collectie routes uitgewerkt in heel Europa. Daarbij onderscheiden zij 'spaken' (routes die weg van Nederland lopen richting Spanje, Italië, Duitsland of Oost-Europa) en 'ringen' (routes die als cirkels rond Nederland liggen). De Groene valleienroute is het zuidelijke deel van de binnenste 'ring'. Een overzicht vind je ook op de pagina 'Over de grens' op de GR-website en de bijhorende gidsen vind je allemaal terug in de GR-webshop.

www.europafietsers.nl



Een versterkte kerk in de Thiérache.



Arras behoorde ooit tot de Zuidelijke Nederlanden.



Bekijk meer foto's!

STEEKKAART



Route en bewegwijzering

De naam zegt alvast veel over het traject van deze 1050 km lange route: grote steden worden gemeden, het accent ligt op kleine riviertjes en valleien. Maar om in een volgende vallei te geraken moet er soms geklommen worden. In het westelijke gedeelte zijn de hellingen niet zo hoog, maar eens in de Franse, Belgische en Luxemburgse Ardennen kosten ze meer zweet. De Eifel kent enkele langere, geleidelijke klimpartijen. Op verschillende plaatsen is er aansluiting

mogelijk met het Vlaamse en Nederlandse LF-netwerk. Op die manier kan je ook kortere rondjes maken of het zwaarste Ardennentraject overslaan.

Info

De fietsgids *De Groene Valleienfietsroute* is te koop in de GR-webshop. Hij beschrijft niet alleen de hoofdroute maar ook de aanlooproutes en bevat veel praktische info over stations en de mogelijkheden om in Frankrijk en Duitsland fietsen op de trein te nemen. Recente updates over de route

vind je op www.europafietsers.nl. Er zijn voldoende campings en meestal dicht bij elkaar. Het aanbod hotels en B&B's varieert nogal, in de gids staat een overzicht van de 'dichtheid' van slaapplekken. Het veiligst is om B&B's de avond voordien al even te bellen.



Haal de gpx-track uit de app!



Win!

10 x Fietsgids De Groene Valleienroute. Surf naar www.groteroutepaden.be opweg>win